

for en enkelt Kommune, idet jeg nærmere paaviste, at det er en Byrde for Kommunen paa 130 Kr. Nu skulde det være mærkeligt, om denne Paragrafs Udsettelse eller Tilintetgjørelse ikke skulde have nogen Indflydelse paa de Embeder, som nævnes i Kontorholdsvederlagsloven. Jeg ser ikke rettere, end at den Udblikning, Postvæsenet har faaet, saaledes at ethvert Komplex i hele Danmark, der har Ret til at føre Navn af By, faar Breve tilsendt daglig eller idetmindste seg Gange om Aften, maa give en saadan Omvæltning i de bestaaende Forhold, at man ikke nu kan vedblive at fastholde det som rigtigt; hvad ældre Medlemmer af dette Thing, som vi have set op til med Afgørelse fra alle Sider, navnlig J. A. Hansen og Casse, have anset rigtigt for 20 Aar siden. Det er for mig saa gaadefuldt, som det kan være, at man fremdeles vil vedblive at anse det for rigtigt. Naar man ikke vil se Saadant, kan jeg forstaa det; men jeg forudsætter hos Udvalgets Flertal en god Villie til at se Saadant. Jeg kan slet ikke forstaa, at Forholdet er blevet saa stagneret i det danske Folkething 1883. Jeg tror i det Hele taget, at det, der har ført Flertallet af Udvalget til det af mig her nævnte Resultat, som har faaet sit Udslag i Betænkningen, er disse to ulykkelige Ord: „efter Regning“. Da enkelte af de ærede Medlemmer, som her ere tilstede, maaste ikke saa nøie have sat sig ind i disse Forhold, vil jeg gjøre dem bekendt med at dette: „efter Regning“ maa forstås saaledes, at Politimesteren ligesom Andre maa kjøbe deres Ark Frimærker paa Posthuset, og hvad der bliver brugt i Tjenestens Tary bliver betalt. Men, siger ja de Herrer, hvem er nu Borgen for, at disse Tjenestefrimærker ikke blive brugte til Andet? Ja, nogen absolut Borgen for den Ting har man jo ikke, men jeg vil henstille til det ærede Things Medlemmer, om der ikke er langt større Borgen for, at Tjenestefrimærker ikke misbruges, end Tilfældet er nu med almindelige Frimærker. Det tror jeg dog, Alle maa være enige om, at en Politimester, naar han vil, lettere kan misbruge de almindelige Frimærker til alle mulige Breve, baade offentlige og private, som udgaa fra ham, end Tjenestefrimærker, eftersom der i Henhold til Postloven af Administrationen er fastslaaet en Resolution, som siger, at til den og den Autoritet kan der skrives med Tjenestefrimærker eller ikke, og altsaa vil Posthuset kunne stoppe et saadant Brev, ja, ogsaa ethvert Postbub, som er kjendt med disse Forhold. Efter mit Syn paa Sagen ligger der som sagt, en Misforstaaelse til Grund, saa at vi i Grunden ere mere uenige paa Pa-

piret end i Virkeligheden. Jeg tror, at naar denne Sag ren og klar var kommen frem for Thingets Medlemmer, havde Udvalget ikke netop i dette Dieblit staaet med det Flertal og Mindretal, som det nu staaer. Naar detie ikke er slet, tror jeg, det har sine Grunde, som jeg ikke skal nævne her i dette Dieblit, da jeg ikke ser, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) er tilstede. Havde han været tilstede, skulde jeg være gaaet lidt nærmere ind paa Sagen, men under hans Fraværelse skal jeg lade det ligge og trøste mig med, at det ærede Things Medlemmer ville vide at støtte den Politik, som under disse Forhold er den klare og rigtige. Jeg skal hermed slutte.

H. C. Gold: Da den ærede Ordfører, som ogsaa ifjor var Ordfører, allerede har yttrere til mig, at de Argumenter, der bleve fremsførte fra min Side, vare gamle Argumenter, vil jeg ligesom det ærede Medlem, der nu fatte sig, anse det for overflødigt at optage til fornyet Forhandling forfra det meget ofte forhandlede og jeg kan vel sige udbatterede Spørgsmaal, der ligger i Forslaget om at udstemme § 6. Jeg skal kun sige, at det ganske sikkert i enkelte Tilfælde vil have nogen Interesse for de paagældende Embedsmænd, at de, naar § 6 bliver staaende, ville kunne undgaa at betale Penge til Porto af deres egen Lomme; men jeg maa fremhæve, at, naar jeg holder paa § 6, er det ikke særlig af Hensyn til Embedsmændene, hvis Misfio ikke er nær saa stor nu som tidligere, da Postvæsenet ikke længer udvikler sig i den Grad, hvori det tidligere udviklede sig i nogen Tid; men det maa jo anses for ganske afgjort, at det er, som Mindretallet har tilladt sig at skrive i Betænkningen, i Tjenestens og i Publikums Interesse, at Embedsmændene ved Tjenestefrimærker faae den Porto, som de behøve, og hverken mere eller mindre, thi naar et Brev skal ligge hen efter Seilighed, saa bliver Besørgelsen jo ingenlunde hurtig og heller ikke sikker. Jeg maa dertil føie, at jeg mener ogsaa, at man kan gjøre endnu en Fordring til Statstjenesten. Foruden at Besørgelsen af Brevene skal være hurtig og sikker, bør den ogsaa være høflig, og det forekommer mig ikke, at den bliver høflig, naar en Mand, der skal skrive til en Autoritet for at spørge om Et og Andet, som han er berettiget til at vente Svar paa, maa modtage et ufrankeret Brev. Det forekommer mig, at det burde slet ikke være Tilfældet, men at man bør lade vedkommende Embedsmænd oppebære den Portogodtgjørelse, som er nødvendig, for at Tjenesten kan besørges ogsaa paa en høflig Maade. Forøvrigt skal